

Adam og Eva

— Adam, Adam, se hunden . . .

— Den vil altså hen til den lygtepæl

— Lad den bære, den har jo så få fornøjelser

ET OVERSTÅET STADIUM

FORTSAT FRA SIDE 3

deres genial-ideer, og så må man jo ellers finde trøst i, at hele postyret vil dø langsomt hen af sig selv.

— Hvordan følte De det, da Deres kollega Lone Hertz fornylig blev laurbærkranset?

— **D**E mener om jeg var misundelig — bestemt ikke! Hvis man var det, ville det da ikke være til at holde ud. Teatret er i sig selv en så kræven-branchen, at man hellere måtte skifte job, hvis man havde anlæg for den slags — og desuden har jeg ikke ringeste grund til misundelse — jeg har så meget at gøre, som jeg overhovedet kan overkomme.

— Synes De hendes succes er fortjent?

— Ja, men personlig tror jeg ikke, at Lone kan have forandret sig så meget på de få år — selvfølgelig er hun mere erfaren og moden i dag, men jeg synes da, at hun i vore ABC-dage tit var lige så strålende, som hun er nu — og alligevel skrev d'herrens kritikere indtil flere gange, at hun var komplet talentløs.

— Hvilket beviser?

— Hvor let man bliver sat i bås.

— Har De ambitioner i retning af »Vildanden« og »Et dukkehjem«?

— Jeg tror ikke netop det repertoire ligger for mig — jeg har hverken ydret eller stemmen, og jeg har heller ikke den samme energi som Lone, men seriøst teater er jo mange ting, og heldigvis er der et ual af andre roller, som jeg godt kunne tænke mig at spille. Jeg vil f.eks. gerne spille Holberg og Moliere.

— Man har også stillet forventninger til Dem som kvindelig komiker?

— **J**A, jeg ville også meget gerne have morsomme roller i morsomme film, men desværre er jo mange af den opfattelse, at kvindelige komikere nødvendigvis også må have et komisk ydre — og det var ikke som i stumfilmens dage, hvor man udmærket kunne opleve yndige små damer, der fik folk til at vride sig af latter.

— Synes De selv, der er noget at grine af?

— Jeg er ikke skeptiker, men samtidig er jeg helt på det rene med, hvor meget der skal til for at få andre til at le...

SÅDAN ER KVINDER OG MÆND OGSÅ

FORTSAT FRA MIDTERSIDEN

MEN to ting savner vi hvide hos arapesherne. For det første værdsættelse af initiativ og speciel begavelse. På baggrund af vor egen eksamens- og konkurrence-mentalitet kan det ganske vist virke velgørende, at arapesherne vurderer karakteren og ikke specielle evner. Efterverdenen mindes ikke den heldige jæger på grund af hans fyldte fælder eller den talentfulde maler på grund af hans strålende farver; deres omdøm-

me beror på, i hvor høj grad deres følelsesliv stemte overens med folkets dominerende etik. Men det betyder, at selv om den enkelte ikke hindres i sin personlige virksomhed, får han ingen indflydelse, der er ingen interesse for at fastholde den enkelte kulturelle indvindinger og videreføre dem til nye generationer, derfor kommer hver ny begavelse til så at sige at begynde forfra, og udarbejde sine egne metoder.

DET andet, vi savner hos arapesherne, er erotisk glød. Hos arapesherne bestemmes drenge og piger for hinanden længe inden de bliver voksne; pigerne opdrages i den nogle år ældre drengs hjem, hvor han specielt tager sig af hende, og han, men også hans brødre, skaffer mad til hende. Arelang fortrolighed, tillid og hengivenhed og bevidstheden om at være bestemt for hinanden er baggrunden for den fysiske fuldbyrdelse af kærligheden, som stilsfærdigt, og uden at samfundet blander sig i det, sker på et eller andet tidspunkt, efter at pigen er udvokset — arapesherne mener, at tidligt seksualliv hæmmer væksten. Det tilsigtede resultat opnås ofte: arapeshernes samfundsliv er kendetegnet af rolige, lykkelige ægteskaber, erotikken er omhødet snarere end lidenskab. Det er smukt at se. Men i vor kultur er den selvvalgte, individuelle kærlighed mellem mand og kvinde et så stærkt incitament, at vi ikke kan tænke os det nedkølet.

ER vi så nødt til at tage aggressionen med i købet, således som vi finder den hos os selv (biografannoncerne lokken med sex og sadisme) og om muligt endnu skarpere udtryk hos mundugumorerne? Nej — valget står ikke mellem arapesh og mundugumor. Etnologernes undersøgelser af primitive stammer beskriver et mylder af former for samfundsliv og livslemme de to kon. Hvad vi kan lære af Margaret Mead (bøger af hende på dansk: »Kvinde og mand i tre primitive samfund. 1957, »Kulturmonstre og tekniske fremskridt. 1958, »Køn og kultur. 1962) er at »en kultur kan faktisk danne sine adfærdsmønstre, mere eller mindre forstandigt, på uendelig mange og forskellige måder«. Overfor det i vor kultur, som vi finder tabåbent og odelæggende, behøver vi ikke at give op. Vi kan arbejde for, at det skal blive bedre.

det min far

Hvikke kartofler ligger du ned i år, ringede Rekkert og sa'e i aftes, fordi nu det sgu snart påske og hvist vi ska komme før de amagerbønder og samsøerne, så det med og skynde sig. Skittet ska' jo osse ha' tid og gro op, og solen ka' ikke lave det hele selv.

Vores ligger allerede og spirer nede i kælderens, sa'e min far. De famer de kartofler vi vandt engang te' tøndeslagningen i St. Magleby, og fik i bar præmjer på kroen om aftenen, mand. Du fik jo osse, ægte King Edvarder, dejlige te' kartoffelmos og medisterpølse. Koger hverken ud eller noget, meledede og smadder go'e te' koft torsk og sennepsovs og branket smør og plukfisk dagen efter. Bedre end Sydens Dronning med orme-huller i og skimmel og møjbeskitte og blåsorte under skrallen. Vores forening ka' kuns anbefale »Kattekongens egen kartoffel«. Spørg selv Bonde, fordi han ved hvodden en bnf serveres. Si'r ikke noget om afgrøder, han ikke ved om det passer.

Og hva' med myggene i år, sa'e Rekkert. Ska' amagerbønderne osse levere dem, li-sedan som sidste år, vi ku' ikke engang sidde med vores aftenkaffe uden og klø sig

alle vegne og helt hovne i ansigtet af bar myggestik. Ka' foreningen ikke få sprøjtet, så sommeren ikke bli'r helt ødelagt for medlemmerne og deres koner?

Hva' koster det, bette Rekkert, sa'e min far. Ingen giftige myg i haverne er dyrt, fordi der skal en flyver te' og overflyve det hele lige te' Avedøre og Kongelunden med salsiakspiritus og saltsyre omtrent. Luk øjnene mand, og sig hvodden vi får penge te' flyveruten. Mange gange ska' der sprøjtes, fordi de får unger hele somren i alle vand-

hullerne. Så hellere ge' medlemmerne nogen daser myggebalsam og pulver i strød-sær og drøse rundt med. Sgu et dyrt foretagende og gå i gang med, fordi nogen ska' gå halvnøgne og med bare ærmer inde bag hækkerne og gemme sig.

Så grinte Rekkert i telefonen og sa'e, Kongelundsmyggen ligner en jetjager og ingenting hjælper og sprøjte med, fordi de kloge og slikker det bare af og vender sig og stikker alligevel og stikker af bagefter. Langt ude!

erasmus.

WEEKEND

A-PRESSENS SØNDAGSTILLÆG

Adresse:
Nr. Forlagsgade 49
København K
Tlf. Central 13 95

Redigeret af:
Robert Carvdon

Lav-out:

Kai Hansen

Redaktion:

Jak Becker (ansvarshavende)
Harry Rasmussen og Hans Rishøj